

til dem, der rettidig har ansøgt derom, idet det følger af sig selv, at man ikke kan vedblive med at modtage Ansøgninger, efter at Folk have faaet passende Varsel om og rigelig Tid til at indsende saadanne.

Guvernementet kan naturligvis ikke have noget at indvende imod, at Hjælpen strækkes yderligere end ovenangivet og faar det Omfang, som Kolonialraadet paa St. Croix og det saakaldte Massemøde paa St. Thomas har ønsket; men man maa dog advare imod at medtage andre Arter af Skade end paa Bygninger. — Der synes ud fra Samfundshensyn ingen Grund til at yde Hjælp til Anskaffelse af Løsøre, der ikke er absolut nødtørfigt, og saadan absolut nødtørfigt Hjælp er alt ydet. Skade paa Kultivation vil i mange Tilfælde, naar der findes Huse paa Lodderne, føles mindre haardt, naar der ydes Hjælp til Bygningerne, eller naar disse ikke have taget Skade; den er ikke typisk som Orkansskade undtagen i specielle Tilfælde, hvor Talen er om Skade paa Trækulturen, og den kan i saadanne Tilfælde i Almindelighed vel erstattes, men ikke raades Bod paa uden igennem en Aarrække. Skade paa Hegn er vanskelig at vurdere, særlig naar Hegnene er mere eller mindre brøstfældige. Skade paa Baade, Fiskeredskeer, Arbejdsredsker etc. har man søgt at hjælpe Folk til Rette med ved de allerede ovenfor omtalte Foranstaltninger.

Det kan heller ikke anses rigtigt at eftergive alle Laanene, da der derved vilde fremkomme Tilfælde, i hvilke man vilde behandle den Mand, der efter sin Bedrift har Opfordring til at orkanforsikre, men har undladt det, gunstigere end den, der gennem en Aarrække har betalt Forsikringspræmie med den indtraadte Mulighed for Øje, og ligeledes Tilfælde, i hvilke der ikke er mere Grund til at skænke en Sum Penge til en Mand, der har søgt om Orkanshjælp, end til en anden, der af Beskedenhed har holdt sig tilbage.

Skønnet om, hvem der skal have Laanet eftergivet og hvem ikke, maa ogsaa i saa Tilfælde overlades til Guvernementet eller anden Repræsentant for Staten, hvis Overdragelse af Øerne finder Sted forinden.

I det hele maa man herved bemærke, at man ved Behandlingen af denne Sag er gaaet ud fra, at det ikke har været Regeringens Mening, at der skulde ydes fuld Erstatning for sket Skade, men kun, at der skulde ydes Øernes Samfund en nødvendig Hjælp til at komme over den Lammelse af Samfundenes Virksomhed, der ellers vilde følge af Ulykken, og det er af denne Grund, at man i flere Tilfælde, særlig ved større Landejendomme, har taget i Betragtning, baade hvilke orkanbeskadede Bygninger der ikke længere behøves efter Ejendommens nuværende Driftsmaade, og Ejendommens økonomiske Stilling i det hele taget.

Man skal slutteligen kun antyde som en Maade, hvorved den ydede Hjælp tilfulde kunde komme Øerne til Gode, om der maatte findes Anledning dertil, at man foruden de ovenfor foreslaaede Beløb for Orkansskade, kunde skænke Kommunerne, hvad der indenfor deres Omraade maatte blive tilbage, naar Orkanshjælpen endelig er reguleret paa en af de ovenangivne Maader.

Dette vilde bidrage til at stille Øerne økonomisk godt, naar Overdragelsen finder Sted, og vilde i Forbindelse med en Efterregning af Øernes Gæld til Statskassen ved Overdragelsen tillade disse at gaa ind i de nye Forhold med passende velordnede Finanser.

Henri Konow.

Baumann.